

miştir. Araknoid kistler gerileyip kaybolabilirler. Kanama araknoid kistlerin çok nadir bir komplikasyonudur. Araknoid kist olguları yönetimi için eşlik edebilecek diğer anomalilerin varlığı araştırılmalıdır. Multiple anomalilerin varlığında kar-yotip analizi ve gebeliğin terminasyonu önerilebilir. İzole olgularda prognoz iyi olup, kistin boyutları ve obstruktif ventrikülomegali açısından takip edilmelidirler.

PB-082

İzole proteinürlü gebelerde maternal ve perinatal sonuçların değerlendirilmesi

Melda Kuyucu, Sevcan Arzu Arınkan,
Emine Dilşad Herkiloğlu, Murat Muhcu

Zeynep Kamil Kadın ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi,
Perinatoloji Kliniği, İstanbul

Amaç: Preeklamps, daha önceden normotensif olduğu bilinen bir kadında gebeliğin 20. haftasından sonra yeni başlangıçlı hipertansiyona proteinüri veya end-organ hasarının eşlik etmesi olarak tanımlanır. Proteinürinin şiddeti preeklampsinin şiddeti ile orantılı değildir. Bu nedenle preeklampsinin yönetiminde proteinürinin miktarı yol gösterici olmamalıdır. Gebelikte izole proteinürinin sonuçları ve preeklamps ile olan ilişkisi net olarak bilinmemektedir. Klinik bulgusu olan kadınların %10'unda proteinüri yoktur ve eklamps tanısı almış kadınların %20'sinin nöbetten önceki haftada idrarlarında önemli miktarda proteinüri tespit edilmemiştir. Bu çalışmada, izole proteinüri saptanan gebelerin maternal ve perinatal sonuçları, preeklampsiye ilerleme oranları, preeklamps gelişen ve gelişmeyen grup arasındaki risk faktörleri benzerliğinin saptanması amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmaya Aralık 2013–Aralık 2014 tarihlerinde Zeynep Kamil Kadın ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Doğum Polikliniğine rutin antenatal takip amacıyla başvurmuş 24–34 gebelik haftası arasındaki, çalışmaya dahil edilme kriterlerine uyan 57 gebe dahil edildi. Daha öncesinde bilinen renal ve otoimmün hastalığı olanlar, kronik hipertansiyon, pregestasyonel diyabet ve üriner sistem enfeksiyonu olan gebeler, çoğul gebelikler ve intrauterin fetal ölüm olan olgular çalışmaya dahil edilmedi. Olgular proteinüri başlangıçlı preeklamps (P-PE) ve izole proteinürlü hastalar olarak iki gruba ayrıldı. Hastaların, tam kan sayımı-platelet ölçümü, rutin biyokimya testleri ve 24 saat idrar sonuçları incelendi. Hastaların demografik özellikleri, gestasyonel diyabet varlığı, proteinürinin başladığı hafta ve tansiyon yüksekliğinin olduğu hafta kaydedildi. Hastaların, preeklampsiye ilerleme oranları, preeklamps gelişen grupla izole proteinürlü grup arasındaki risk faktörleri, maternal ve perinatal sonuçları karşılaştırıldı. Çalışmada elde edilen bulgular değerlendirilirken, istatistiksel analizler için SPSS 22 (IBM SPSS, Türkiye) programı kullanıldı.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 57 olgunun 15'inde (%26) ilerleyen gebelik haftalarında preeklamps gelişti. Gruplar arasında yaş, parite, preeklamps öyküsü, sigara kullanım oranları ve vücut kitle indeksleri açısından farklılık izlenmedi ($p < 0.05$). P-PE grubunda ($n=15$) proteinüri başlama haftası ortalama 29.1 ± 3.3 hafta, preeklampsinin ortaya çıkma haftası 32 ± 3.8 hafta ve ortalama proteinüri miktarı ise 2520 g olarak saptandı. Proteinüri miktarı ve proteinüri başlangıç haftası arasında her iki grupta anlamlı farklılık saptanmazken, P-PE grubunda proteinüri başlangıç haftası ve preeklamps gelişme haftası arasında pozitif korelasyon izlendi ve proteinüri başladıktan sonra hastaların %73'ünde ortalama 3 hafta içinde preeklamps geliştiği saptandı. İki grup arasında; doğum kilosu, yenidoğan yoğun bakım ünitesi (YDYBÜ) gereksinimi ve YDYBÜ kalış süresi arasında anlamlı fark saptanmazken, ortalama doğum haftası P-PE olan grupta (35 hafta), izole proteinüri gruptan (37 hafta) daha kısa saptandı ($p < 0.005$). P-PE grubundaki hastaların %13'ünde ($n=2$) hipertansiyonun şiddetlenmesi (sistolik KB 170 mmHg ve üzeri, diastolik KB 110 mm Hg ve üzeri olması) ve %20'sinde ($n=3$) HELLP sendromu gelişmesi nedeniyle gebelik haftasına bakılmaksızın acil doğum kararı verilmiştir. İzole proteinürlü grupta şiddetli preeklamps komplikasyonlarına rastlanmadı. Hastaların laboratuvar testlerinde, her iki grupta AST, ALT, LDH, ürik asit, kreatinin ve platelet değerleri arasında anlamlı istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmamıştır ($p > 0.05$).

Sonuç: Preeklamps tüm dünya genelinde artmış maternal ve perinatal morbidite ve mortalite ile ilişkili bir gebelik komplikasyonudur ve bazen hipertansiyon olmadan sadece izole proteinüri varlığı ile bulgu verebilir. Özellikle erken gebelik haftalarında izole proteinüri saptanan gebelerin antenatal takiplerinin düzenli ve sık aralıklarla yapılmasında fayda vardır çünkü bu gebelerin bir kısmında takip eden haftalarda preeklamps gelişerek preterm doğumlara yol açabilir. Bizim yaptığımız çalışma gebelerdeki izole proteinürinin özellikle proteinüri başlangıçlı preeklamps ile hem risk faktörleri hem de perinatal sonuçlar açısından benzer olduğunu göstermiştir. Bulgularımızı doğrulamak ve yeni takip ve tedavi modaliteleri geliştirmek için daha yüksek vaka sayılı çalışmalara ihtiyaç vardır.

PB-083

Geç postpartum eklamps: Olgu sunumu

Ümit Nayk¹, Cenk Nayk¹, Mehmet Kulhan¹,
Gözde Kulhan², Paşa Uluğ¹, Mehmet Soytürk³

¹Erzincan Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Erzincan; ²Erzincan Mengücek Gazi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, Erzincan; ³Erzincan Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı, Erzincan

Amaç: Eklamps gebeliklerin %0.1–3'ünde görülmekle beraber ciddi obstetrik komplikasyonları nedeniyle maternal ve perinatal mortalite ve morbiditenin majör sebeplerindendir.